

*Když podepíšeš smlouvu s ďáblem,
musíš počítat se vším*

CIZÍ DLUH

Série Démoni z Los Angeles
KNIHA PRVNÍ

KINGA LITKOWIEC

CIZÍ DLUH

NIE MÓJ DŁUG

Copyright © 2020 by Kinga Litkowiec
All rights reserved.

Všechna práva vyhrazena.

*Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.*

Translation © Renata Bilanová, 2021

Cover © DOBROVSKÝ s. r. o., 2021

© DOBROVSKÝ s. r. o., 2021

ISBN 978-80-277-1614-2 (pdf)

CIZÍ DLUH

KINGA LITKOWIEC

Série Démoni z Los Angeles

KNIHA PRVNÍ

PLAYLIST

MICHELE MORRONO ▶ Watch Me Burn

SKILLET ▶ Monster

BOY EPIC ▶ Dirty Mind

BOY EPIC ▶ Hell

RIHANNA ▶ Russian Roulette

AVRIL LAVIGNE ▶ I Fell in Love with the Devil

BAD WOLVES ▶ Killing Me Slowly

FIVEFOLD ▶ Lost Within

EVANESCENCE ▶ Bring Me to Life

1. JESSICA

Po otcově smrti se mi ulevilo. Přestala jsem se bát toho, co mě čeká; jenže teď na mě bolestivě doléhá jeho minulost. Nenávidím ho ještě víc, protože mě odsoudil k smrti.

„Co tu chceš?“ ptá se mě muž v černém, když dorazím k bráně. Věděla jsem, že nebude lehké se za ni dostat, ale teď mám pocit, že šance na rozhovor mizí v nedohlednu.

„Musím si promluvit s panem O'Direm,“ odpovídám tiše, nejistým hlasem.

„A já tady musím stát a rozhodovat, koho pustím dovnitř. Proč jsi přišla?“

„Chci si půjčit peníze,“ říkám nejistě.

„Jako většina lidí, kteří sem přijdou. O jakou částku se jedná?“

„Půl milionu,“ zašeptám.

„Zbláznila ses, holka?!“ směje se a obrátí se ke mně zády.

„Prosím!“

Muž se zastaví a otočí hlavu směrem ke mně.

„Musím s ním mluvit. Jen pět minut!“

Chvíli si mě zkoumavě prohlíží. Asi vidí, jak moc jsem zoufalá.

„Tak jo, počkej tady,“ říká, ale je vidět, že mi moc šanci nedává.

S úlevou si oddechnu, když zjistím, že jde směrem k domu. Jestli to nevyjde, slibuju, že sama skončuju se svým životem. Neudělám těm hovadům takovou radost. Nenechám se je koukat, jak umírám v mukách.

Ten stejný muž je za chvíli zpátky a otevírá mi bránu. Váhavě jí procházím. Za chvíli se ukáže, jestli můj život skončí. Bojím se, že to nakonec tak dopadne. Zemřu v pouhých jednadvaceti letech, navíc vinou vlastního otce.

Dům Liama O'Dira je pevnost, kterou hlídají stovky lidí. Samotný majitel tohoto místa vládne celému Los Angeles. Je to ďábel v lidském těle, ale zároveň je to moje poslední naděje. Slyšela jsem o něm jen drby, které si vykládali známí mého otce, když přišli k nám domů. Pokud se alespoň část z nich zakládá na pravdě, zrovna mířím do jámy lvové. Ve skutečnosti pravdu o tomto člověku znají jen lidé, kteří ji z nějakého důvodu znát musejí. Ostatním předhodí jen drobky, které můžou předávat dál. Pochybuju, že by se kdokoliv ze známých mého otce potkal s O'Direm osobně.

Vcházím dovnitř, za doprovodu strážce v černém. Ten barák je snad nějaký zasraný labyrint! Stačily dvě minuty, a už netuším, kde je východ. Když jsme konečně na místě a přede mnou se otevřou dvojité dveře jeho pracovny, strnu. Povídalo se sice, že z toho člověka sex-appeal přímo čiší, ale nečekala jsem, že to bude pravda.

Velmi nejistě vcházím dovnitř a čekám na znamení. O'Dire sedí za velkým, dřevěným pracovním stolem a chvíli na mě kouká.

„Posaď se,“ pokyne směrem ke křeslu naproti sobě.

Udělám, co říká, a čekám na jeho reakci, ale on mlčí. Pohybem ruky mi naznačí, abych řekla, proč jsem tady.

„Potřebuji vaši pomoc,“ zhluboka se nadechnu. „Můj otec před několika týdny zemřel, a nechal mi svoje dluhy...“

„Přišla sis půjčit peníze?“ přeruší mě.

„Ano,“ hlesnu rezignovaně.

„Kolik?“

„Půl milionu dolarů,“ vyhrknu.

„Jak to chceš splatit?“ ptá se zvědavě.

„Na něco přijdu.“

„To tě diskvalifikuje,“ říká rozhodně.

„Prosím! Lidé, kterým otec ty peníze dlužil, mi vyhrožují, že podpálí můj dům i se mnou. Dali mi čas do zítřka, abych jim celou částku vrátila,“ říkám a jen stěží potlačuju slzy.

Kouká na mě zvláštním způsobem, pak se zvedne od stolu a obejde jej. Když vidím, že se ke mně blíží, v rozpacích skloním hlavu.

„Počkej tady... Asi ti nemusím říkat, že nemáš na nic sahat?“ řekne tónem, z něhož jde hrůza.

„Nebudu,“ ujišťuju ho okamžitě.

Když odejde z pracovny, bojím se pohnout. Strnule sedím a čekám, až se vrátí. Nedokážu se na nic soustředit, snažím se upřít pohled na jedno místo a prostě nemyslet. Ale moje oči se mnou nechtějí spolupracovat. Směs děsu a adrenalinu způsobuje, že se cítím, jako kdybych se předávkovala kofeinem. Přestože sedím nehybně, nedokážu ovládnout myšlenky ani se na cokoliv soustředit.

Dveře se opět otevřou a přede mnou se objeví O'Dire.

„To jsou ti, co ti vyhrožovali?“ ukáže hlavou směrem ke dveřím.

Vykloním se z křesla, jsou to oni. Ti stejní, co se ke mně včera v noci vloupali a ohrožovali mě nožem.

Zvednu se z křesla a couvám, až narazím zády do stěny. Liam dá těm mužům znamení, aby šli pryč. Když to udělají, naznačí mi, abych se posadila. Udělám to, i když tuším, že

jsem zrovna na návštěvě u muže, který mě odsoudil k smrti. Měla jsem to čekat, přece když se o něm otec bavil se svými kámoši, říkali, že spí na pytlích s penězi a půjčuje prachy na procento menší než v bance.

„Jak sis už určitě všimla, tvůj otec dlužil mně, a ten dluh nespádl z nebe. Takže ti nic půjčit nemůžu,“ pronese lhostejně.

„Prosím... Nedokážu ty peníze sehnat!“ propadám panice.

„Je to snad můj problém?“ významně se na mě podívá.

„Moc prosím...“ tiše vzlykám.

O'Dire se na mě dívá. Nevím, na co myslí, ale doufám, že mi chce nějak pomoci, i když je to poslední z možných scénářů. Přistoupí k oknu a zastaví se, zády ke mně.

„Dokázala bys prodat duši i tělo ďáblu?“ zeptá se hlubokým hlasem.

„Co prosím?“ jsem zmatená.

Opravdu netuším, kam míří, přesto mě to děsí.

„Mí lidé jsou idioti, upálili by tě v tom tvém baráku zaživa. Vůbec si nevšimli, jak jsi hezká.“

Opět ke mně přistoupí, chytí mě rukou za bradu a přinutí mě, abych se na něj dívala. „Takže, kočička, prodala bys duši i tělo ďáblu?“ Na tváři se mu objeví démonický úsměv.

„Ty jsi ten ďábel?“ procedím mezi zuby.

„Přesně.“

„Mám být děvka?“ ptám se, přestože si jsem jistá, že se nepletu.

„Nepodceňuj se. Nepopírám, že bych na tobě mohl vydělat majlant, ale je škoda tvé sladké pusiny; určitě i to, co schováváš pod šaty, by se mi hodně líbilo.“ Pustí mě a výmluvně na mě kouká. „No tak řekni, kotě, jaká je podle tebe tvoje hodnota?“

Mlčím a on se hrdelně zasměje.

„Jak rychle bys dokázala splatit dluh svého otce?“

„To mi řekni ty,“ odpovím s odporem.

„Čím víc se budeš snažit, tím dřív budeš svobodná, i když přiznávám, že jsem velmi náročný.“

„Takže mám být prostě tvoje děvka?“ ptám se a je mi z toho na blití.

„Máš být to, co budu chtít, abys byla. Můžeš podepsat smlouvu s ďáblem, kotě.“ Stojí mi za zády a šeptá mi do ucha: „Podepiš, a tvé tělo se stane mým majetkem. Udělej to, jestli nechceš zemřít. Budeš mi patřit do doby, až rozhodnu, že jsi splatila dluh.“ Narovná se a přejede mi prsty po tváři.

Dívám se do jeho tmavě modrých očí, kterými mě probodává skrz naskrz. Ano, je to ďábel.

Vrací se do křesla a pozoruje mě. Nemíním před jeho zrakem uhýbat, vždyť už nemám co ztratit. Dívám se na něj, aniž bych to zastírala. Vysoký, dobře stavěný brunet s dvoudenním strništěm na obličejí. Když takhle sedí u pracovního stolu, vypadá jako úspěšný byznysmen. Oblek šitý na míru mu bezvadně padne. Naprázdno polknu, když se opět démonicky usměje.

„Můžu být tvůj kat, nebo tvůj pán. A věř mi, klidně tě hned tady a teď zabiju,“ říká s jistotou v hlase.

„Takže si mám vybrat, jestli zemřu, nebo budu děvka,“ konstatuju s hořkostí.

„To jsi řekla ty. Ale copak se děvka nespustí s každým, kdo jí za to zaplatí? Když mi nemůžeš zaplatit dluh, musíš mi to nějak nahradit. Nemám v povaze dělit se s někým o to, co je moje. A nemíním ti za to platit,“ usmívá se široce.

„Jsi tak velkorysý!“ odpovídám ironicky.

„Dávej si pozor, co a komu říkáš!“ praští pěstí do stolu.

„Omlouvám se,“ skloním hlavu.

„Běž pryč. Zítra za tebou někdo přijde. Nezkoušej utéct. Moji lidé tě už dlouho sledují.“

Rychle se zvedám a jdu ke dveřím. Ještě na vteřinu se otočím, ale on se už na mě nedívá, prohlíží si nějaké papíry. S úlevou zjišťuju, že na mě někdo čeká. Jinak bych se odtud nedostala. Ten dům je jedna velká past.

Vracím se k sobě a střídavě se cítím jako živá mrtvola, pak zase jako ďáblová děvka. Třeba volba té druhé možnosti znamená jen odložení rozsudku. Nemám přece žádnou jistotu, že mě po tom všem nezabije. Kdybych se tak měla s kým poradit! Bohužel jsem na to sama. O rodinu jsem přišla ve chvíli, kdy zemřel otec, a kvůli němu jsem se nemohla s nikým spřátelit. To, jak žil, bylo příliš děsivé, než abych o něm mohla říct někomu ze svých známých.

Lehám si oblečená do postele a čekám na znamení. Co koliv, co by mi mohlo ulehčit rozhodování. Ale nic nepřichází. Unavená po probdělé noci usínám, a to překvapivě rychle, vzhledem k zážitkům, které mi dnešek přinesl.

2. LIAM

Nečekám, až holka odejde, prohlížím si její papíry, abych se o ní dozvěděl víc. Každý z mých dlužníků má u mě svoji složku, ale já si pamatuju jen ty nejdůležitější informace. Pokud jde o Ricka Turnera, s výjimkou jeho slabosti pro hazard, děvky a kokain, je to skutečnost, že má dceru.

Konečně se mi podaří najít složku s nápisem „Turner“ a prohlédnout si všechny informace. Jmenuje se Jessica. Když zjistím, že je jí dvacet jedna, syкну skrz zuby. Mladíčka. Moje péro o sobě hned dává vědět. Je hezká a má pěknou postavu, navíc se bojí smrti. Značka ideál! Můžu si s ní dělat, co budu chtít. Ne že by měla některá z mých holek možnost si vybrat, ale v případě krásné Jess je to jinak. Její strach mi zajistí větší zábavu. Myslím na zítřek a potutelně se usmívám. Vráti se sem, to je jisté.

Další informace o ní mi ještě víc zvednou náladu. Neměla žádný vztah, což není nijak překvapivé, když má někdo takového otce jako ona. Není panna, to je taky potěšující zpráva. I když na druhou stranu, panny jsou teď v kurzu. Nic víc zajímavého ve složce není, zastrčím ji zpátky do šuplíku a sáhnu po mobilu. Volám Morrisovi.

„Kde jsi?“ zeptám se hned, co to zvedne.

„Dorazím do půl hodiny. Mám luxusní zboží a jedno překvápko,“ hlásí vzrušeně.

„Copak mi vezeš?“ usměju se mimoděk.

„Neposkrvrněnou pannu, šéfe!“ řve do sluchátka.

„Hezká?“

„Samozřejmě!“

„O kolik si řekla?“

„Nic moc, jen dvacet procent a svobodu.“

„Svobodu?“ ptám se překvapeně.

„Je obviněná z přepadení, brzy má stání u soudu.“

„Chápu. Stojí za to?“

„Rozhodně! Nemůžu udržet ptáka, když na ni koukám.“

Dovedu si představit výraz jeho obličeje, když to říká. Morris je stále nadržžený, ale dokáže se ovládnout, na rozdíl od asi osmdesáti procent mých lidí. Je to jeden z mála, komu můžu do určité míry důvěřovat, i když ne úplně. Bezmezně nedůvěřuju ani sám sobě.

„Jen ho pěkně drž v kalhotách. Jak tě znám, tak jsi stejně už přefikl ten zbytek.“

„Kromě jedné. To nejlepší jsem nechal pro tebe. Je to fakt kost, blondýnka s nohama až do nebe.“

„Tak je dovez, uvidíme.“

Položím to a hned začínám chystat schůzku. Pozvání jsou majitelé největších klubů a bordelů, k tomu pár vlivných podnikatelských bossů. Při pomyslení, že se dnes bude dražit panna, si mnu ruce. To budou prachy! Málokdy se naskytne taková příležitost. Nejedu v únosech, ty holky za mnou chodí samy, prodávají se dobrovolně. Když zprostředkuju prodej nějaký děvky, tak ta si pak za rok vydělá víc, než kdyby makala celý život na vlastní triko. Obchody frčí a já vydělávám kupu peněz.

Morris je dochvilný. Stojím uprostřed prostranství a sleduju holky, které vystupují z jeho dodávky. Přistoupí ke mně s úsměvem od ucha k uchu.

„Tak co?“ zeptá se a stoupne si vedle mě.

„Počkej.“

Holky se postaví do řady. Je jich osm. Není to špatné, tím spíš, že jedna z nich je panna. Hned si jí všimnu, bezchybně odhadnu, která to je. Po tolika letech vycítím takový kus na kilometr, a ta je navíc moc hezká. Tmavé vlasy a krásně opálené tělo přilákají spoustu zájemců. Prohlížím si ostatní holky. Blondýnka v červených šatech se na mě usmívá, koketuje.

„To je ona?“ ptám se Morrise a lehce kývnu hlavou jejím směrem.

„Přesně. Necháš si ji?“

„Alespoň do zítřka.“

„A ostatní?“

„Připrav je. Dnes večer jim zařídíme práci.“

„Jdu na to.“

Morris jde za holkami a vysvětluje jim, co je dnes večer čeká. Blondýnka opět koukne na mě, zvednu ruku a dám jí znamení, aby ke mně přišla. Rychle jde a postaví se naproti mně.

„Dnes večer za mnou přijdeš. Když se budeš snažit, tak tady zůstaneš. Chápeš?“ říkám přísně.

„Samozřejmě!“ odpoví se zářivým úsměvem, což mě trochu pobaví, asi tak úplně neví, k čemu se upsala.

Dávám pokyn jednomu z mých lidí, aby ji připravil, a sám jdu do vedlejšího křídla budovy, kde proběhne dnešní dražba. Moji lidé už chystají sál, a já na vše koukám shora. Stojím u půlkulatých schodů, kterými nikdy nesestupuju, mám tady své křeslo a odsud na všechno dohlížím. Kousek níž je oválná místnost s podsvíceným, kulatým

jevištěm uprostřed. Na něm se holky předvádějí. Muži sedí v pohovkách kolem jeviště a draží. Vše pouze v kombinaci červené a černé. Copak lze vybrat lepší barvy?

Koukám na hodinky. Zbývají ještě tři hodiny. Rozhodnu se, že si to předtím rozdám s tou novou holkou, měla by už být připravená. Pokud se neosvědčí, stihne ještě večerní dražbu.

Volám Kim a říkám, ať přivede tu novou do mé ložnice, kam právě mířím. Jsem příliš nadržенý, abych dokázal na večerní dražbě věcně uvažovat. To si nemůžu dovolit.

Blondýnka už je uvnitř, stojí v červeném spodním prádle a čeká na mé povely. Prohlížím si ji, má slušná prsa - zřejmě plastika.

„Nestůj tak. Jestli tu chceš zůstat, ukaž, co umíš,“ říkám důrazně.

Dívka ke mně bez váhání přistoupí a klekne si. Zvedá hlavu a dívá se, jako by čekala na svolení.

„Potřebuješ návod k obsluze?!“ cedím podrážděně skrz zuby.

Vrhá se na pásek u kalhot a rychle ho rozepíná. Sundává mi kalhoty, s boxerkami si dává načas. Dívám se na ni, jak bere do ruky můj penis a zachází s ním opatrně, aby mě hned nato překvapila. Bere ho celý do pusy, je jasné, že je to profesionálka. Popadnu ji za vlasy a udávám rychlé tempo, abych zjistil, kolik vydrží. Slyším, jak se snaží potlačit dávení. Ale moc jí to nejde, ještě to žádné holce nešlo. Brutálně ji šukám do pusy ještě pár minut, než mě to přestane bavit.

Tahám ji za vlasy, a ona se pomalu zvedá. Otočím ji zády k sobě a strčím na postel. Leží na břiše a špulí na mě svůj zadeček. Cestou k posteli si nasazuju prezervativ, vkládám prst za pásek jejich stringů a odsouvám ho stranou. Vnikám do ní úplně do konce. Dívka hlasitě zasténá, jednou,

pak podruhé. Opět ji chytanu za vlasy a táhnu k sobě. Ohne záda tak, že vytvoří dokonalý oblouk, to ve mně probudí zvíře. Už se neovládám, šukám ji tak, jak to mám rád. Když se udělá, je její křik slyšet v celém pokoji. Ale já jsem s ní ještě neskončil. Vyklouznu z její pipiny a navedu péro mezi její hýždě. Zachvěje se, což mě pobaví. Dokonce i děvky, když se chlap dotkne penisem jejich zadku, se tváří, jako by nikdy neměly anální sex. Víím, že už nemám moc času, a tak nová nemá žádné úlevy. Děním to stejné, co jsem ještě před chvílí dělal v její pipce. Její hlasité sténání už mě vytáčí, a tak ji silně plácnu po zadku.

„Sklapni už, kurva!“ přikazuju a dívka se snaží potlačit výkřiky.

Ve chvíli, kdy trochu zmlkne, se konečně dokážu soustředit. Ještě pár prudkých pohybů a hotovo.

„Běž pryč!“ přikazuju blondýnce, která se sotva dokáže zvednout z postele.

Jdu do koupelny a sundávám prezervativ. Musím se osprchovat a jít přivítat své dnešní hosty.

Sál je plný, jako pokaždé, když je na prodej panna. To pak vždycky pozvu různé vlivné lidi z Los Angeles. Oni mají zájem jen o takové dívky, zatímco majitelé klubů a bordelů se o ně nezajímají vůbec.

Když už jsou všichni na místě, posadím se do svého křesla a kolem mě je pár mých lidí, mezi nimi samozřejmě Morris. Kromě toho, že dodává holky, zajišťuje, aby byly připravené, a určuje pořadí, ve kterém se objeví na jevišti. Pokaždé začíná tou, která je podle něj nejslabší. Tentokrát se ale snažil hodně, protože i ta první je docela kus a muži jsou z ní nadšení.

„Vsadím se, že na šesti holkách dnes vyděláš míň než na té panně,“ provokuje Morris.

„O co?“ ptám se, aniž bych odvrátil pohled od jeviště.

„Chci jednu z tvých holek.“

„Kterou?“

„Ještě nevím.“ V jeho hlase slyším nejistotu.

„A co vsadíš ty?“ ptám se, ale popravdě není nic, co bych neměl nebo nemohl mít.

„Vrátím ti rozdíl.“

„Ten nebude velký. Moje holky mají větší hodnotu. Dobře víš, že si nechávám jen ty nejlepší.“ Morris mlčí, jsem si jistý, že si holku už vyhlédl. „Tak jo, rychle, která to je? Za chvíli začne dražba.“

„Megan. Chtěl bych si ji vzít k sobě,“ pronese rezignovaně.

„Budu o tom uvažovat,“ prohodím lhostejně.

Chci ho chvíli udržet v nejistotě. Je to trest za to, že mě chtěl dostat, místo toho aby rovnou řekl, o co mu jde. Pravda je taková, že Megan mě už delší dobu nudí.

Dražba první holky končí, je prodaná za dvacet tisíc.

„Budeš dnes mít slušnou tržbu,“ poznamená Joaquin, jeden z mých nejlepších lidí.

Mlčky sleduju další dražby. Ve finále na šesti holkách vydělám přes dvě stě tisíc, slušná částka.

V místnosti to hučí, všichni čekají na poslední atrakci večera. Dokonce muži, kteří nemají v úmyslu dražit, vypadají vzrušeně. Vždycky je fajn kouknout se na pannu.

„Když uvidíš Dianu, hned ucítíš prachy!“ Morris podupává nohama.

Takže takhle se jmenuje.

Za chvíli už je na jevišti, jen v bílé košilce, na jehlách ve stejné barvě. Je to chodící pokladnička. Přes jemné rysy a sexy tělo vypadá velmi nevinně, a to nenechá v klidu většinu mužů v sále.

„Kolik jí je?“ ptám se Morrise, když si prohlížím její obličej.

„Klid. Je plnoletá, jen tak mladě vypadá.“

„A ona jako někoho napadla? Vypadá na takovou, co by nezabila ani zasranou mouchu.“

„Prý ji nějaká kočka vyvedla z míry.“

Neodpovídám, protože už začíná dražba. Účastní se jí dokonce dva majitelé nočních klubů. Nelíbí se to některým bossům, ale mně je to jedno. Víc zájemců znamená větší balík.

Dražba trvá dvacet minut, nakonec Gelbero nabízí půl milionu. Holka na něj civí s otevřenou pusou. Musím se držet, abych se nezvedl z křesla. Ještě nikdy nikdo tolik za pannu nezaplátil. Všichni jsou překvapení a nevěřící na Gelbera zírají, ten se jen potutelně usmívá. Moji lidé si něco šeptají. Dívka odchází z jeviště. Vstávám z křesla a obracím se na Morrise.

„Dones mi zítra ráno její papíry. Svobodu má v kapse. Gelberovi řekni, že ji přivezeš zítra večer, osobně.“

Odcházím ze sálu, moji lidé už zbytek zvládnou beze mě.

Konečně jsem v ložnici, svlíkám se, lehám si na postel a zavírám oči. Zítra budu mít od rána spoustu práce. Taky se už nemůžu dočkat svého hosta.

• • •

Probouzím se v kurevsky dobré náladě. Bude to náročný den, ale moje práce je jedno velké potěšení. Navíc mě čeká mladá, sexy odměna.

Dávám si studenou sprchu a přemýšlím, co udělám s tou malou, až přijde. Mám tolik nápadů, jak od ní dostat náhradu za peníze, které mi dluží, že se nemůžu rozhodnout, čím začít. Péro se mi postaví, jen na to pomyslím. Skloním hlavu a dívám se na něj.

„Ještě ne, kámo.“

Je to na nic, tak dlouho nevydržím. Vycházím ze sprchy, omotám se ručníkem, tlak v koulích je čím dál větší.

Z ložnice jdu rovnou do křídla, kde jsou holky. Bydlí tam všechny moje děvky. Rozdělit jsem je do dvou skupin: v jedné jsou ty, které šukám já, ve druhé ty, které šukají mí lidé. Vejdu do jednoho z pokojů. Bydlí tu tři krásné bloncky, které ještě spí.

„Kurva, co je?!“ zařvu a holky se ihned postaví do pozoru u svých postelí. „Tak je to lepší. Máte patnáct minut na to, abyste mě uspokojily, jinak odsud padáte. Start!“

Miluju, když můžu vyhrožovat lidem, že jim vezmu, po čem touží, a pozorovat, čeho všeho jsou pak schopní. A ty holky tu zůstat chtějí, proto se ke mně okamžitě vrhají. Jedna si přede mě klekne a sundává mi ručník. Další dvě se věnují zbytku mého těla. Jedna z nich se nakonec připojí ke kamarádce a obě se začnou zabývat mým ptákem, včetně koulí. Holka, co stojí za mnou, mi přeježdí jazykem po krku a já se hlasitě nadechnu nosem. Jenom jméno téhle si pamatuju, Irena, krásná Češka, která to umí. Otočím se k ní a postrčím ji ke stěně. Piští, když do ní ostře vnikám a surově ji šoustám. Nepotrpím si na rychlovky, ale dnes nemám moc času. Brzy ji střídá další holka, které se udělám do pusy.

Za chvíli opět stojí v pozoru, beru si ručník a omotávám si jej kolem pasu.

„Zůstáváte.“

Vidím, jak se usmívají. Jen mě tak utvrzují v tom, že nejsou normální.

Vracím se k sobě, oblékám se a jdu do své kanceláře. U dveří už na mě čeká Kim.

„Kdy přijde ta nová holka? Všichni si už o ní šuškaají. Co jsi to zase vymyslel?“ dívá se na mě zvědavě.

„Přijde, až budu chtít já, a ty tu nejsi od toho, aby ses vyptávala, ale abys dělala, co ti řeknu,“ srovnám ji.

„Mám ji nastěhovat kamkoliv, nebo chceš, aby bydlela s nějakýma konkrétníma holkama?“

„Jsi blbá, nebo si na blbou hraješ, abys mě nasrala?“

Kim se na mě nechápavě dívá. Kurva, ona fakt nic nechápe. „Který debil ti řekl, že je to nová děvka?!“

Pokrčí rameny.

„Pro ni platí jiný pravidla. Stejně jako pro tebe. S tím rozdílem, že ji budu šoustat.“

„Takže kam ji mám nastěhovat?“

Konečně chápe, kde je její místo.

„Ke mně.“

„Vždyť ji do hodiny vyhodíš. Nesneseš holku v ložnici dýl, než je to nezbytné.“

„Nemám rád, když se mi v ložnici motá kurva, která už odvedla svou práci,“ vrčím na ni. „Ale tu malou si musím hlídat. Chci zpátky všechno, co mi dluží, i s úroky,“ usmívám se při pouhé myšlence na to. „Pro jistotu připrav jednu z ložnic v mém soukromém křídle. Tam ji zavedeš, až přijede. Zaříd' návštěvu u Morada, ať jí dá injekci a prohlédne ji. Zařídíš to ještě dnes, tak aby v noci byla připravená. A teď už padej a zavolej mi Morrise.“

Nemusím dlouho čekat, muž je za chvíli u mě.

„Copak, šéfe?“

„Už jsi mluvil s Gelberem?“

„Ano, chce mít dívku v pět odpoledne. Dal mi název hotelu a číslo pokoje. Nechce jezdit sem, to je jeho podmínka.“

Nelíbí se mi to, mám raději, když vše proběhne pod mou střechou. Tady není problém zajistit holkám bezpečí. Ale i na takové situace jsem připravený.

„Všechno připrav. Zaplatil fůru peněz, takže nebudeme smlouvat. Zaříd' odposlech a pošli pár lidí, ať počkají v autě u hotelu tak dlouho, než se holka vrátí domů.“

„Jasně, hned ho bude mít v náušnici.“

„Dnes budu mít speciální zásilku, Kim se o ni postará,“ říkám mu a snažím se předstírat nezáměr.

„Nová děvka?“ ptá se překvapeně.

„Ne tak úplně. Vzpomínáš na starého Turnera? Tu svini, co mi dlužila hromadu peněz?“

„Toho, co šňupal koks?“ zvedá jedno obočí.

„Přesně. Nedávno chcipl. Jeho dcera teď bude splácet tatínkův dluh,“ podívám se na něj významně.

„Viděl jsi ji?“

„Sama za mnou přišla. Zoufalá a krásná. Podle zpráv, co mám, jí chybí pořádný šukání.“

Morris se podezřele usmívá. Ví, na co myslí.

„Nikdo nemá právo se jí dotknout. Svým tělem mi bude splácet dluh,“ říkám rozhodně.

„A jak dlouho ho bude splácet?“

„Dokud mě nepřestane bavit, ale nejdřív s ní budu dělat všechno, co mě jen napadne,“ při myšlence na to se mi rty samy roztáhnou do něčeho, co připomíná úsměv. Jessica nebude mít žádné úlevy, právě naopak, kurva.

„Kdy dorazí?“

„Už brzy, Gi a Arry ji do večera dovezou. Kim se o ni postará.“

„Stejný postup, jako u ostatních?“

„Stejný.“

„Kde bude spát?“

„U mě.“

„Jebe ti?“ Vypadá překvapeně, což se mu moc často nestává.

„Ne, příteli, ale jebání mám rozhodně v úmyslu.“

„Neříkej mi, že pro ni nemáš připravenou jinou ložnici?“ kouká na mě podezřívavě.

„Mám, ale nevím, jestli ji použije.“

„Brzo tě přestane bavit.“ Říká to, jako by mě znal lépe než já sám.

„Neviděl jsi ji. Je mladá a bojí se smrti. Udělá všechno, co jí řeknu. Na rozdíl od jiných holek nemůže odejít. Je na mně závislá a jen já rozhodnu, co s ní udělám. Navíc se tomu vzpírá.“

„Kurva, kdybych já měl takovou moc!“ Morris se na několik vteřin zasní.

Jedno je jisté, každý chlap by to chtěl. Můžu mít kteroukoliv ženu a doma mám vlastní harém. Vládnu tomuhle místu a těmhle lidem. Můžu všechno a plně si té výsady užívám. Ale taková příležitost se mi nabízí poprvé. Budu mít v ložnici holku, která tu vůbec nechce být. Má strach ze mě a z toho, co jí chci udělat. To mě vzrušuje mnohem víc než děvka, která s radostí splní každý můj příkaz. Žádná z žen, které jsem dosud měl, mě nebyla schopná překvapit dost na to, abych s ní chtěl trávit víc času než s ostatními.

„Tak to by stačilo,“ zvedám ruku a ukazuju na dveře. „Práce čeká.“

Mám práce po kokot. Spolu se včerejší dražbou jdou ruku v ruce zasraný povinnosti. Všechny prodané holky odjely ještě ten den za svými novými zaměstnavateli. Já teď musím všechno vyúčtovat a zařídit si fiktivní zisk, který bude v souladu se zákonem. Není to problém. Každý policajt ve městě mi zobe z ruky, stejně tak právníci nebo soudci. Nikdo by se mi tu nepostavil. Těla těch, co to zkusili, nikdo nikdy nenašel. Chci se ale vyhnout zbytečným problémům, proto nikdy neriskuju, pokud to není nezbytně nutné.

Když skončím papírování, udělám si krátkou přestávku. Jdu do svého soukromého harému. Když mě holky vidí, začínají se chovat provokativně, ale kvůli tomu tu nejsem.

„Megan!“

Bruneta je v mžiku u mě. Vidím, že doufá v něco jiného, než mám v úmyslu. „Půjdeš se mnou.“

Následuje mě na chodbu. Zvažuju sex na rozloučenou, ale jen na chvíli. Vždyť mám na večer jiné plány. Vedu ji na balkon. Kouká na mě těma velkýma hnědýma očima a čeká na příkazy. Myslí si, že jsme tady, protože ji chci šoustat před svýma lidma, kteří procházejí dole. Nepopírám, že to občas rád dělám.

„Dnes se rozloučíme.“

„Proč? Co jsem udělala špatně? Prosím, dovol, abych to napravila. Udělám všechno, co řekneš.“

„Morris si tě vezme k sobě. Pokud nechceš, vždycky se můžeš přestěhovat do ložnice v druhém křídle. Je mi jedno, jestli tě bude šukat stovka mých lidí, nebo jen jeden.“

Je to tak, je mi to u prdele.

„Dobře. Sbalím si,“ říká zklamaně.

Nepřekvapila mě ničím, čím by si zasloužila, aby tu mohla zůstat. Většina holek mě začne nudit po měsíci, nanejvýš po dvou. Morris mi stejně často dodává čerstvé kusy, takže prdelí na šoustání mám stále dostatek.

Jdu před dům. Víím, že tu najdu Arriho a Gi. Zrovna mluví s Morrisem, takže vyřídím dvě věci najednou.

„Pojedete pro tu malou. Přivezete ji sem. Kim si ji převeze a o všechno se postará.“

Beze slova nasedají do auta a vyrážejí.

„Megan už balí. Do večera má být pryč,“ pronesu směrem k Morrisovi a odcházím.

Chci jít do posilovny, ale Joaquin mě zastaví.

„Šéfe, máme problém.“

Vím, co měl dnes udělat, a tak se hned vytočím.

„Ten zkurvysyn z banky dělal potíže.“

„Co jsi s ním udělal?“

„Mám ho v autě, v kufru.“

Beze slova zamírím k autu. Otevírám kufr a vidím svázaného, k smrti vyděšeného vylízance v nepadnoucím obleku. Dávám Joaquinovi znamení, ať ho vytáhne. Zvládá to během pár vteřin.

„Jak se vůbec ten šulin jmenuje?“ ptám se svého člověka.

„Čert ví, Adams nebo tak nějak.“

„Chceš dneska chcípnout?“ ptám se bankéře.

Vyděšeně kroutí hlavou.

„Tak proč, kurva, děláš potíže? Já nedávám druhou šanci, ale mám dnes kurevsky dobrou náladu. Takže si můžeš vybrat. Budeš dál dělat ramena, já ti vpálím kulku do hlavy a hotovo. Anebo uděláš, co ti řeknu, a možná tě nechám naživu.“

Joaquin mu zalepil pusu páskou, takže nečekám odpověď. Víím, jaká je.

„Odvez ho tak, jak jsi ho přivezl. Rozvaž ho až na místě a vysvětli mu, jak končí ti, kteří se mnou odmítají spolupracovat.“

Odcházím. Musím se nějak uvolnit.

V posilovně je pár mých mužů. Dnes mi to výjimečně nevadí.

Dívají se na mě a čekají, kdy je pošlu do prdele, ale neudělám to. Půlhodinový trénink, pak rychlá sprcha a na konec večer, na který jsem tolik čekal.

Všechno je přesně tak, jak jsem si to naplánoval. Arry volá a říká, že se malá nevzpouzela. Teď už by měla být s Kim u Morada. Je to gynekolog, kterého musí navštívit každá holka, než se dostane ke mně. Má toho na svědomí dost, aby se mi neodvážil dělat potíže.

Nakonec dostávám zprávu, že Jessica je připravená. Kim mi vykládá všechno, co se od něj a od Morada dozvěděla. Říkám jí, ať mi malou přivede.

Dveře ložnice se pomalu otevírají. Dívka vstupuje opatrně, v očích má hrůzu a mě to vzrušuje. Přistoupím k ní a chytím ji za bradu silněji, než je to potřeba. Zasyčí, ale neozývá se.

„Takhle se mi rozhodně líbíš víc.“

Krátká noční košilka a výrazný make-up jí přidávají na šarmu a sex-appealu.

„Co teď?“ ptá se tiše.

„Teď, kočičko, začíná tvoje peklo. Pokud jsi doteď doufala, že to nebude tak zlé, tak ti můžu slíbit, že s tebou mám v úmyslu dělat všechno, na co zrovna dostanu chuť.“ Dívá se na mě se slzami v očích, a já se povýšeně usmívám.

„Klekni si.“

3. JESSICA

Celý den jsem proseděla doma. Bála jsem se otevřít dveře, aby to nevzali jako pokus o útěk. O'Dire mi řekl, že mě sledují už dlouho. Je zvláštní, že jsem si ničeho nevšimla. Když zemřel otec, chodila jsem ven častěji. Ale třeba jsem byla příliš ponořená do svých myšlenek, abych si všimla, že mě někdo sleduje.

Rozhodla jsem se, ale stále nevím, jestli správně. Smrt se zdá být jednodušší. Neodsuzuje k ponížení, ale bojím se jí. Kdybych neměla jinou volbu, tak bych se asi zabila sama. Je to tak hloupé! Radši budu děvka toho prokletého ďábla, než bych prostě se ctí zemřela. Jsem na sebe našťvaná, protože vím, že je to špatná volba. Už dávno jsem měla spolknout hrst prášků nebo si podřezat žíly. Jenže to neumím. Stačí, že na to myslím, a začínám panikařit.

Odpoledne někdo otevírá dveře. Sedím v obývací křesle. Prostě jen tak. Za chvíli se objeví stejné ksichty jako včera. Ten, který mi vyhrožoval nožem a upálením, jde ke mně.

„Máme tě odvézt, nebo zabít?“ ptá se a přiblíží se usmívá.

„Odvézt,“ říkám nervózně.

„Tak vstávej. Nic si s sebou neber. Na místě dostaneš nový obleček. Vhodnější pro tuhle příležitost,“ zase se blbě ksichtí.

Zvedám se z křesla a jdu za nimi. Před domem čeká nějaké staré auto.

Jsem v šoku, když mi jeden z chlapů otevírá zadní dvířka. Nastupuju a rozhlížím se kolem. No jo, vlastně to není tak blbé. Nové auto by bylo moc nápadné, takového si nikdo nevšimne. Vypadá, že je starší než já, tak stará auta se v ulicích Los Angeles už vidí málokdy.

Cesta do mého pekla byla hrozná, každou chvíli se mi chtělo brečet a řvát. Jen tak tak jsem se držela, abych nepropadla panice. I když několikrát jsem už měla pocit, že to nedám, že jim řeknu, ať mě zastřelí. Ale vydržela jsem to a teď jsem tady, v jámě lvové.

Vystupuju z auta, které zaparkovalo uprostřed obrovského prázdného prostranství. Na jedné straně jsou nějaké haly a menší budovy, na druhé dům O'Dira.

Za chvíli k nám přichází nějaká žena. Je jí kolem třiceti, celkem hezká, na sobě má přiléhavou sukni a bílou halenku. A taky brýle, které si stále upravuje, když si mě prohlíží. Netuším, o co jí jde. Jsem v rozpacích, ale bojím se cokoliv říct.

„Jak se jmenuješ?“ zeptá se najednou.

„Jessica,“ odpovím tiše.

„Kolik ti je?“ zkoumavě si prohlíží můj obličej.

„Jednadvacet.“

„Jsi ještě dítě,“ nesouhlasně kroutí hlavou. „Tak jo. Půjdeš se mnou ke gynekologovi, cestou ti všechno vysvětlím, i když tomu sama moc nerozumím.“

„Ke gynekologovi? Ale proč?!“ začínám z toho být nervózní.